

operacije druge bolgarske armade pod generalom Todorowom proti Skoplju-Velesu.

Od tedaj zavezniške čete niso samo veliko podjetje prehoda Donave v oči gled sovražnika, katerega je poleg tega ctežil prerano nastopivši Kosovski vihar, izvršile hitro in gladko, niso samo hitro premagale sovražne obmejne utrdbe Belgrada, pri katerega zavzetju se je poleg brandenburske rezervnega kora tudi avstro-ogrski 8. armadni kôr posebno odlikoval, ter so padli Zaječar, Knjaževac in Piroto v roke hrabrih naših bolgarskih zaveznikov, — marveč so tudi po pokrajini podpirani ljuti odpor vojne navajenega in se pridno borečega nasprotnika popolnoma zlomile.

Ne pota brez temelja, ne globoko zasneženo gorovje brez potov, ne pomanjkanje pošiljatev ter prenočišče niso zamglji napredovanje čet vstaviti. **Več kot 100.000 mož, torej polovica vse srbske armade, je vjetih, brez da bi se cenilo njih izgube v boju in vsled zapuščenja zastav; zaplenilo se je topove, med njimi težke, in nepregledno vojnega materiala vseh vrst.**

Nemške izgube so prav zmerne, čeprav jih je obžalovati. Pod boleznimi čete sploh niso imele trpeti.

Vrhovno armadno vodstvo.

„Finis Serbiae.“

K.-B. Christiana, 30. nov. „Morgenblatt“ piše v „Finis Serbiae“ naslovljenem članku: Na vsak način je prvi del velike vojne na Balkanu dokončan. Armada od 250.000 mož, pač najhrabrejših in za vojno najboljših na svetu, oblegovati in do nezmožnosti premagati, to pa še v lastni deželi, ki je tako primerna za trdovratno in krepko obrambo, kakor Srbija: vse v teku 6 do 7 tednov izvršiti, je tako veličastno delo, da obledi pred njim celo hrabri boj Srbov za njih deželo.

Visoko avstrijsko odlikovanje vojskovodjem na Srbskem.

K.-B. Dunaj, 30. novembra. Cesar je podal sledeče lastnoročno pismo:

Ljubi generalfeldmaršal pl. Mackensen! Hvala Vašemu vzornemu vodstvu, izbornemu sodelovanju Vam podloženih poveljnikov in odličnemu delu zavezniških čet bili so sovražniki občutno premagani ter je bil na balkanskem bojišču velerazveseljivi uspeh dosežen.

Spretnost vodstva in vztrajnost čet, ki je dosegla dosedanj uspeh, bodejo izvršili tudi še ostalo nalogo.

Hvaležnega srca Vam podelim, ljubi generalfeldmaršal, briljante k vojaškemu zaslužnemu križcu 1. razreda z vojno dekoracijo in voditeljem Vam podrejenih armad generalu artiljerije pl. Gallwitz ter generalu infanterije pl. Köveš vojaški zaslužni križec 1. razreda z vojno dekoracijo.

Posredujte vsem hrabrim, ki so pod Vašim slavo polnim vodstvom toliko odličnega izvršili, Mojo zahvalo in pozdrav. Dunaj, 28. novembra 1915.

Franc Jožef.

Avstrijsko uradno poročilo od sobote.

K.-B. Dunaj, 27. novembra. Uradno se danes razglašča:

Italijansko bojišče. Artiljerijsko in napadalno delovanje Italijanov raztegnilo se je včeraj na vso primorsko fronto. Sunki proti našim postojankam na Mrzlem vrhu in južno te gore bili so deloma v ročnem boju, deloma pred zaprekami pod težkimi izgubami za sovražnika zavrženi. Pred toliminskim mostičjem je naša artiljerija vsak napadalni poskus preprečila. Tudi pri Plavi so Italijani zaman napadali. Najljutejši so bili boji ob goriškem mostičju. Pri Oslaviji

so zavržili krvavo oddelki dalmatinskega infreg. št. 22 šest sovražnih napadov. Isto usodo so imeli močni napadi proti Pevmi in visocinam Podgore. Mesto Gorica stoji pod trajnim ognjem iz težkih kalibrov. Eten naših letalcev spravi je v zračnem boju sovražni dvokrov k padcu proti San Lorenzo di Mossa, kjer je bilo italijansko letalo po naši artiljeriji sestreljeno. V oddelku doberdobske planote končal je boj na severni plati Monta San Michele s polnim obdržavanjem naše bojne fronte. Na južni plati gore vstavilo se je sovražno napadalno gibanje že v našem topovskem ognju. Ob tirolski fronti se je preprečilo posamezne napadalne poskuse v Dolomitah.

Južno-vzhodno bojišče. Na Suhi Planini, zapadno od Mitrovice, vrgle so naše čete Srbe nazaj proti črnogorski meji. Število vjetih se z vsako uro poviša. V Mitrovici se je od časa zavzetja mesta vjelo 11.000 srbskih vojakov in 3500 vojaštvu podvrženih civilistov. Pri Prištini se je zopet 800 mož vjelo. Tudi daleč za armadnimi frontami se je mnogo razpršenih Srbov vjelo.

Namestnik generalštabnega šefa: pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo od sobote.

K.-B. Berlin, 27. novembra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poročča:

Balkansko bojišče. Avstro-ogrski čete so pokrajino južno-zapadno od Mitrovice do oddelka Kline in sovražnika očistile. Število pri in v Mitrovici vjetih Srbov se zviša za 1700. Zapadno od Prištine so visočine na levem bregu Sitnice in nemških čet zasedene. Nadaljnih 800 Srbov je padlo v naše roke. Južno Drenice so bolgarske čete splošno črtó Goles-Stimlja-Gezzerko-Ljubotin prekorščile.

Vrhovno armadno vodstvo.

Avstrijsko uradno poročilo od nedelje.

K.-B. Dunaj, 28. novembra. Uradno se razglašča:

Italijansko bojišče. Italijani so nadaljevali svoje napadalno delovanje ob primorski fronti. Njih prekoslejš brezuspešni napori včerajšnjega dneva stali so jih posebno velike žrtve. Največji boj bil je na goriškem mostičju, kjer je hotel nasprotnik z vedno zopet novimi močnimi silami zlasti pri Oslaviji ob cesti prodreti. Kratki čas bila je visočina severno tega kraja v sovražni roki; po ljutem ognju naše artiljerije vzele so naše čete vse prvotne jarke z naskokom nazaj. Tudi na južnem delu Podgorske visočine vsilili so Italijani, bili so pa zopet v unvrženi in z učinkujočim ognjem zasledovani. Pokrajina pred mostičjem pokrita je s sovražnimi mrličji; le pri Oslaviji jih leži čez 1000. Ob robu doberdobske

planote omejili so se Italijani na sunek južno-zapadno od San Martina, ki je bil zavržen. Istotako brezplodni bili so tudi vsi napadi v severnem Sočinem oddelku, tako pri Zagori, Plavi, proti raznim točkam toliminskega mostičja, Mrzlem vrhu, kjer leži pred našo fronto 400 mrtvih. — in proti postojanki na Vršiču. **Položaj je torej nespremenjen, postojanka ob Soči trdno v roki naših čet.** Ob tirolski meji bil je en napad na naše postojanke ob zapadni strani Monta Piano in pri obmejnem mostu Schluderbacha krvavo zavržen.

Južno-vzhodno bojišče. Ob severni meji Črnagore so včeraj sovražnika čez sedlo Metalka nazaj vrgle. Tudi obmejne pokrajine od Celenice bile so očiščene. Neka od Mitrovice prodirajoča avstro-ogrski kolona pridobila je ob v lpek vodeči cesti črnogorsko mejo. Vjelo se je tukaj zopet 1300 Srbov.

Bolgari so zavzeli Goles-Brdo južno-zapadno od Prištine ter visočine vzhodno od Ferizovice.

Namestnik generalštabnega šefa: pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo od nedelje.

K.-B. Berlin, 28. novembra. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poročča:

Armada Hindenburga. Neko sovražno letalo bilo je pri Bankhofa (južno zapadno od Jakobstadta) s streljanjem iz strojnih pušk doli sestreljeno; padlo je na tla med obema postojankoma; ponoči so je naše patrolje spravile.

Armada princa Leopolda bavarskega. Severno-vzhodno od Barawoviči bil je en ruski sunek zavržen.

Balkansko bojišče. Zasledovanje se nadaljuje. Južno-zapadno od Mitrovice se je zasedlo Rudnik. V roke zavezniških čet padlo je čez 2700 vjetih; zaplenilo se je veliko število vojnega materiala.

Vrhovno armadno vodstvo.

Avstrijsko uradno poročilo od ponedeljka.

K.-B. Dunaj, 29. novembra. Uradno se danes razglašča:

Italijansko bojišče. Bitka ob Soči traja naprej. Včerajšnji hudi boji končali so za naše čete s polnim obdržanjem vseh njihovih postojank. Proti goriškemu mostičju vodili so Italijani zopet nove regimente. Vkljub njih brezkoristnim izgubam sledil je naskok naskoku. Samo pri Oslaviji in na Podgori posrečilo se je sovražniku, vsiliti v naše postojanke. Bil je pa zopet v unvržen. Na drugih krajih izjalovili so se vsi sunki že v našem ognju. Prostor na obeh straneh Monta San Michele bil je istotako od jako znatih italijanskih sil napaden. Pri

Gorica.

Prinašamo sliko lepega mesta ob Soči, ki je postalo žrtev italijanskemu barbarstvu. Brez vojaške potrebe, pa tudi brez vsacega ozira na mednarodno pravo in kulturno nravnost so Italijani to lepo mesto s težkimi bombami in artiljerijskimi kroglicami porušili. Značilni čin za „popolo romano“, ki je hotel „odrešiti“ ubogo prebivalstvo onkraj savojskih mej. V Kostonjevici pri Gorici Italijani niso pustili v miru niti grob zadnjega francoskega kralja iz hiše Bourbon. Polentarsko divjaštvo pa je seveda le dokaz njih nezmožnosti,

Ansicht von Görz.

doseči poštenim potom zmage. Gorjè Italijski zločinski izdajalki!